

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aslihan Nazli Ayalti

Druga strona postępowania: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącego okresu przejściowego stowarzyszenia ustanowionego układem z dnia 12 września 1963 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją (zwanego dalej: „protokołem dodatkowym”) lub art. 13 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG–Turcja z dnia 19 września 1980 r. (zwanego dalej: „decyzją nr 1/80”) stoją na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego wprowadzonemu po wejściu w życie wyżej wymienionych przepisów, które uzależnia pierwszy wjazd na terytorium Republiki Federalnej Niemiec członka rodziny obywatela tureckiego korzystającego ze statusu prawnego na podstawie art. 6 decyzji nr 1/80 od wykazania przez członka rodziny przed wjazdem, że jest w stanie w prosty sposób porozumiewać się w języku niemieckim?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej: czy art. 7 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego wymienionemu w pytaniu pierwszym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 25, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 14 listopada 2012 r. — Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH przeciwko Land Salzburg

(Sprawa C-514/12)

(2013/C 63/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH

Strona pozwana: Land Salzburg

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 45 TFUE i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 492/2011⁽¹⁾ sprzeciwiają się regulacji krajowej (w niniejszej sprawie § 53 i 54 Salzburger Landesvertragsbedienstetengesetz), zgodnie z którą w celu określenia daty odniesienia dla przejścia do wyższej kategorii wynagrodzenia pracodawca publiczny uwzględni w pełnym wymiarze okresy zatrudnienia przepracowane u niego w sposób nieprzerwany przez jego pracowników, natomiast okresy przepracowane przez jego pracowników u innych pracodawców publicznych lub prywatnych — w Austrii albo w innych państwach członkowskich UE lub EOG — uwzględni jedynie częściowo w sposób ogólny od określonego roku życia?

wane u niego w sposób nieprzerwany przez jego pracowników, natomiast okresy przepracowane przez jego pracowników u innych pracodawców publicznych lub prywatnych — w Austrii albo w innych państwach członkowskich UE lub EOG — uwzględni jedynie częściowo w sposób ogólny od określonego roku życia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. L 141, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Bonn (Niemcy) w dniu 21 listopada 2012 r. — Mömax Logistik GmbH

(Sprawa C-528/12)

(2013/C 63/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Bonn

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mömax Logistik GmbH

Inny uczestnik postępowania: Bundesamt für Justiz

Pytania prejudycjalne

Czy jest zgodne ze swobodą przedsiębiorczości (art. 49 TFUE) uregulowanie krajowe, które wyłącza stosowanie postanowień art. 57 ust. 1 dyrektywy 78/660/EWG⁽¹⁾ Rady dotyczących treści, badania i ogłaszania rocznych sprawozdań finansowych w odniesieniu do spółek, które podlegają prawu państwa członkowskiego jedynie wtedy, jeśli spółka dominująca podlega prawu tego samego państwa i sporządziła skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie ze swoim prawem?

⁽¹⁾ Czwarta dyrektywa 78/660/EWG Rady wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, Dz.U. L 222 s. 11

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Pordenone (Włochy) w dniu 28 listopada 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Giorgio Fidenato

(Sprawa C-542/12)

(2013/C 63/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Pordenone

Strony w postępowaniu głównym

Giorgio Fidenato

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zezwolenie przewidziane w art. 1 ust. 2 decreto legislativo z dnia 24 kwietnia 2001 r. nr 212, w znaczeniu nadanym mu w orzecznictwie krajowym, jest czy nie jest zgodne z ogółem przepisów ustanowionych w dyrektywie 2001/18/WE ⁽¹⁾;
- 2) W szczególności, jeżeli państwo członkowskie uzależnia uprawę organizmów genetycznie zmodyfikowanych od uzyskania zezwolenia, które ma w sposób szczególny zagwarantować ochronę tak zwanej zasady współistnienia upraw, czy takie specjalne zezwolenie jest konieczne również w odniesieniu do organizmów genetycznie zmodyfikowanych, które są już uwzględnione we Wspólnym katalogu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG; Dz.U. L 106, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republika Słowacka) w dniu 28 listopada 2012 r. — Michal Zeman przeciwko Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline

(Sprawa C-543/12)

(2013/C 63/14)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michal Zeman

Strona pozwana: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 1 ust. 4 [dyrektywy Rady 91/477/EWG ⁽¹⁾ zwanej dalej „dyrektywą”] w związku z jej art. 3 i z art. 45 ust. 1 oraz art. 52 ust. 1 Karty [praw podstawowych Unii Europejskiej] należy dokonywać w ten sposób, że:
 - a) uniemożliwiają one państwu członkowskiemu przyjęcie przepisu prawnego, który nie pozwala na wydanie europejskiej karty broni palnej w rozumieniu art. 1 ust. 4 dyrektywy posiadaczowi pozwolenia na broń (odpowiedniego upoważnienia do posiadania broni) wydanego w celach innych niż cele sportowe lub myśliwskie i umożliwiające mu posiadanie (oraz noszenie) broni palnej, w odniesieniu do której występuje on o udzielenie europejskiej karty broni palnej?

i to mimo że:

- b) przepis prawa tegoż państwa członkowskiego (pochodzenia) pozwala posiadaczowi, nawet w braku europejskiej karty broni palnej, na wywiezienie tejże broni palnej z jego terytorium na terytorium innego państwa członkowskiego pod warunkiem jedynie dopełnienia obowiązku powiadomienia, przy czym wydanie europejskiej karty broni palnej nie zmieniłoby w żaden sposób sytuacji posiadacza w stosunku do tegoż państwa członkowskiego pochodzenia [Or.2] (a mianowicie ów posiadacz musiałby jedynie dopełnić tego samego obowiązku powiadomienia)?
- 2) W wypadku udzielania odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, w sytuacji gdy przepis prawa państwa członkowskiego nie pozwala na wydanie europejskiej karty broni palnej rzeczonemu posiadaczowi, czy art. 1 ust. 4 dyrektywy jest bezpośrednio skuteczny w ten sposób, iż państwo członkowskie zgodnie z tym przepisem jest zobowiązane wydać rzeczonemu posiadaczowi europejską kartę broni palnej?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie lub na drugie pytanie czy właściwy organ jest zobowiązany dokonywać wykładni przepisu prawa państwa członkowskiego, który:
 - a) nie uniemożliwia wyraźnie rzeczonemu posiadaczowi uzyskania europejskiej karty broni palnej ale
 - b) przewiduje postępowanie w celu uzyskania europejskiej karty broni palnej jedynie w stosunku do posiadacza pozwolenia na broń (odpowiedniego upoważnienia do posiadania broni) wydanego w celach sportowych lub myśliwskich,

w miarę możliwości w ten sposób, iż właściwy organ ma obowiązek wydać europejską kartę broni palnej również posiadaczowi pozwolenia na broń, które nie zostało wydane w celach sportowych lub myśliwskich, jeżeli jest to możliwe dzięki pośredniej skuteczności dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 51.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-303/10 Wam Industriale przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 grudnia 2013 r. przez Wam Industriale SpA

(Sprawa C-560/12 P)

(2013/C 63/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wam Industriale SpA (przedstawiciele: E. Giuliani i R. Bertoni, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska